

Een muzikaal wonderkind

Voor een zaal met meer dan 2000 toehoorders leverde de zesjarige Doris Webster uit Fredericksburg (Virginia) een fenomenale prestatie door feilloos en met ontstellend gemak Mozart's concert in a-mineur uit te voeren, gevolgd door de Minutewals en een nocturne van Chopin. Sinds zij op vierjarige leeftijd met haar studie begon, was dit de tweede maal, dat zij een concert gaf en den eersten keer, dat zij als soliste met een orkest speelde. De critici gaven zich over de geheele linie gewonnen en roemden om strijd haar techniek, haar gevoelvolle en rijpe voordracht en haar ongelooflijk geheugen. Haar leerarees wees er nog op, dat zij de nocturne in vier dagen had geleerd... Men staat als in de dagen van Mozart en Liszt voor een raadsel en maakt er zich van af door dit genie een wonderkind te noemen. Maar wij verwijzen naar het woord van Meester Zelanus in zijn boek „Geestelijke Gaven”, waarin hij zegt, dat in Gods rechtvaardige ruimte geen apart begenadigde, geen wonderkinderen leven. Deze Doris Webster put uit het kunstgevoel, dat in haar onderbewustzijn ligt en in vele, vele levens van studie en marteling, falen en zegevieren gevormd werd.

Wijziging in het Engelsche Volkslied

Onlangs werd er in de St Pauls Kathedraal in tegenwoordigheid van de koninklijke familie een speciale dienst voor de Vereenigde Volken gehouden. De menigte kwam voor een merkwaardige verrassing te staan, toen het oorspronkelijke tweede couplet vervangen was door het derde en een nieuw er aan was toegevoegd. In plaats van het vers, waarin God werd gсмеekt 's konings vijanden te verpletteren en hun bandietenstreken te voorkomen, zong men nu over de eenheid, die tusschen de volkeren als broeders en leden van een wereldomvattende familie dient te bestaan. Gaat Israël zijn taak zien en aanvaarden?

Zoo leeft Winnetou vandaag den dag

Indianen, waaraan denkt men niet als men dit woord leest. Indianen, Winnetou, Old Shatterhand, onze jeugd komt ons weer voor den geest, dien tijd, toen we met warme wangen tot laat in den nacht Indianenverhalen verslonden. Wat een heldhaftige, romantische, spannende tijd was dat! Maar nu is dit alles verleden. De Winnetou van heden leeft heel en heel anders, geciviliseerd en gebonden aan strenge wetten. Zij zijn thans 417.000 in getal. Men schiep reservaten voor hen, waarin zij jagen en visschen en hun vee verzorgen, of zij leven in de steden en dorpen van de blanken en gaan naar de fabriek. De Apachen, de Comanchen, de Sioux — herinnert u zich de namen nog? — staan thans onder de bijzondere bescherming van de Amerikaansche regeering, die vertegenwoordigd wordt door het „Bureau van Indiaansche Zaken”, dat meer dan vijfduizend agenten telt. Het richtte vierhonderd scholen, zeventig ziekenhuizen en meer dan honderd klinieken in. Zoo maakt de „witte man” goed, wat hij het roode kind eens aandeed.

Slot van artikel „Aarts v. d. Berg”

geliefden en dan zijn ook hun verschijningen scherp zichtbaar, gelaat, gebaar, houding, ja zelfs de kleedij beantwoordt aan het wezen, dat u op aarde kende en liefhad. Nimmer is er één vaagheid, één aarzeling, één onduidelijkheid!

De séance, die waarachtig wil heeten, moet aan deze eischen beantwoorden. Weer hebt gij, goedwillenden, hiermede een wapen om uw zwendelaars voor de feiten te plaatsen en hen te ontmaskeren. Met uw hulp zullen wij deze onverlaten, die zich „medium” noemen en het niet zijn, met den dag moeilijker maken hun smerig werk voort te zetten. Wij zijn reeds in contact met de politie, de justitie en de parapsychologen en de rapporten over Aarts v. d. Berg spreken hierbij duidelijke taal!

DE WETTEN SPREKEN

De onderstaande vragen werden ons door verschillende Evolutie-lezers gesteld. Om ruimte te winnen vermelden we dus niet de namen.

Hoe komt het, dat de ziel, die een nieuw stoffelijk bestaan ontvangt, zich niets van haar vorige levens herinnert?

Gij zult deze vraag zelf kunnen beantwoorden, wanneer gij eens terugkijkt in de jaren, die gij in dit leven doormaakte. Hoe machtig veel beleefde u niet, wat maakten vele van u niet aan verschrikkingen door, hoevele indrukken poogt gij niet te vergeten om maar onder den druk er van weg te komen. En denkt u nu eens in, dat al dat leed, al die zorgen, al die strijd ook in een volgend bestaan weer in heel hun martelende zwaarte op u zouden vallen — waar wilt ge de kracht, den moed, de frischheid en de spontaneiteit vandaan halen om den moeilijkheden, die zich dan weer aanmelden, het hoofd te bieden? Dank God er voor, dat Hij u in Zijn wijsheid die in de meeste gevallen afschuwelijke herinneringen bespaart. Immers, hieraan moet ge in dit verband ook nog denken: hoe beleefde ge tot nu toe uw levens? Overtradt ge niet in de meeste Gods harmonische wetten door in moord, roof en hartstocht onder te gaan? Gij zoudt in het nieuwe bestaan geen stap meer durven zetten, besmeurd als ge u voelde door de wandaden, die gij eens door uw onverstand beging. Nu zult u beseffen, hoe wijs en goed het is, dat dit alles veilig in uw onderbewustzijn verzegeld ligt. Straks, als ge in de sferen van het licht leeft, zult ge opnieuw en opnieuw in die ellende mogen afdalen om dan u zelf geheel te leeren kennen. Nu, in dézen staat van uw ontwikkeling, zou het u breken!

Vanwaar komt de ziel, die een nieuw leven ontvangt?

Wanneer gij André's boeken gelezen hebt, had gij het moeten weten. „De Kringloop der Ziel”, de boeken over „Het Ontstaan van het Heelal” en de Volkeren der Aarde” schenken u deze wijsheid. Het is in de „Wereld van het Onbewuste”, dat de ziel zich voor de nieuwe geboorte gereed maakt. Hier leeft zij in een stilte, die God voor haar opbouwde, en komt zij tot zichzelf. Zij gaat, geholpen door haar Schepper, na, wat in het vorige bestaan aan goed en kwaad beleefd werd. Hier leeft zij weer in het eerste oogenblik, dat God haar schiep en zij als embryonaal leven, als cel, haar evolutie begon. Om haar heen zijn de millioenen vonken van de zielen, die als zij wachten op den terugkeer naar Moeder Aarde. Zij kunnen zich niet met elkaar verbinden, ieder beleefd een eigen wet. Boven, achter, voor haar, in haar hoort en voelt de ziel de stem van haar Schepper, die haar toeroept: „Kom tot Mij, bewust in al uw eigenschappen. Ik wacht u. U leeft in een oneindigheid en toch in het tijdelijke, want straks gaat u opnieuw naar de werelden, waar u leven moet om Mij en uzelf beter te leeren kennen. Het gaat, zooals Ik dat heb gewild. Gij zult graad na graad beleven, de eene wereld na de andere overwinnen en zoo zult gij eens de onmetelijkheid van uw wezen leeren kennen. Werkt aan uzelf, Mijn kind, opdat gij door uw verworven liefde Mij zult bezitten!”

Dan zakt alles in de ziel weg en daalt zij eindelijk als cel in den tempel van de stoffelijke moeder af om haar nieuwe bestaan, haar volgende leerschool te aanvaarden. Heilig, heilig is dit verblijf in de „Wereld van het Onbewuste”, waar de ziel met haar Vader in gesprek komt en nieuwe krachten opdoet om haar komende taak te kunnen vervullen.

Hoe komt de ziel er toe een volgend bestaan op aarde te aanvaarden? Krijgt zij daartoe opdracht en zoo ja, van wie? Dwingen bepaalde wetten haar ertoe of is het haar eigen wil?

Als ge het „waarom” van de reïncarnatie kent en aanvaardt, bezit ge ook het antwoord op uw vraag. God toch wil, dat wij, Zijn Kinderen, Hem in al Zijn graden en eigenschappen bewust vertegenwoordigen. Dit kan onmogelijk in één leven geschieden, al is dat het armzalige, uitzichtloze geloof van talrijke dogmatische mensen. Hij schenkt ons derhalve miljoenen levens om ons tot dien verheven staat op te werken. We stonden en staan voor een ontzaglijke opdracht, die we nochtans door de aanwezigheid van Zijn leven in ons eens vervullen zullen. Het eigenmaken van de kleinste wet kostte ons al bloed en zweet, telkens en telkens begingen we nieuwe fouten, die we dan weer moesten recht zetten, zoolang tot de wet beleefd was en we rijker en bewuster verder konden gaan. Onder de fouten, die we begingen, waren ook moorden. Deze carmische wetten roepen ons in elk geval naar de aarde terug, waar we dan den zielen, dien we het leven ontnamen, een nieuw leven moeten teruggeven. In het kort: we zullen zoolang naar de aarde afdalen tot we alle graden en alle toestanden, die tot die planeet behooren, hebben overwonnen. We hebben dus niet zelf te kiezen en ontvangen geen opdracht, we gaan, aangehouden door de wetten, die we te beleven hebben.

Pas wanneer wij de sferen van licht als bezit in ons hebben en op honderd procent het verlangen in ons is om op aarde een taak te verrichten, die de menschheid geestelijk vooruit kan helpen, pas dan krijgt de eigen wil geldigheid van bestaan. Nu bidden wij God om een nieuw stoflichaam en Hij schenkt het ons, wanneer ons gebed, ons verlangen volkomen bewust is. Ge ziet uit dit alles, welk een doeltreffend gezag ons leven overheerscht. We ontvangen al of niet met onze instemming altijd juist dat, wat we voor onze evolutie naar God van noode hebben!

Hoe verklaart U de overeenkomst in karakters, die zoo vaak bestaat tusschen kinderen, ouders en grootouders?

Deze overeenkomst kan optreden, doordat we in de meeste gevallen aangetrokken worden door zielen van onzen eigen graad. Zoo is het te verklaren, dat ouders, die bijvoorbeeld aan den drank verslaafd zijn, kinderen aantrekken, die al spoedig tot hetzelfde kwaad vervallen. Dit is niet een kwestie van erfelijkheid, want de ziel is niet, zooals het lichaam, erfelijk te besmetten. Het is het gevolg van het feit, dat deze zielen door hun kwade instincten in de verschillende levens tot elkander werden gevoerd en in dit dierlijke contact tot fouten vervielen, die hen in volgende levens wéér bijeenbrengen, zóólang tot de onderlinge schulden vereffend zijn. Hier geldt dus het kernachtige en veelzeggende spreekwoord: soort zoekt soort! Gij moogt hier echter, zoomin als bij een andere wet, generaliseren. Het kan bijvoorbeeld gebeuren, dat karaktervaste, brave ouders slechtgeaarde kinderen bezitten. Nu trok de hoogere graad den lageren aan. Dit is dan het gevolg van de schuld, die deze ouders eens, in vorige levens, op zich laadden, toen zij dit wezen op de een of andere wijze te kort deden. God schenkt ons niets, noch laat Hij zich paaien door goede bedoelingen, gebeden of beloften: zélf zullen wij door eigen kracht de fouten herstellen, die we begingen, met als winst, dat wij en het leven, aan hetwelk we goed maken, rijper onze nieuwe taken kunnen aanvaarden!

NIEUWJAARSWENSCHEN

Geefte onze administratie nu reeds Uw Nieuwjaarswenschen op. U bent dan verzekerd van een plaats. De kosten bedragen voor zoo'n advertentie van 2 cm hoog en 6 cm breed: f 1.50.

★ Bij het Kerstnummer van Evolutie ★

Nog slechts luttele weken scheiden ons van de dagen, waarin de wereld en wij de geboorte van den geestelijken Leider der menschheid, Jezus Christus, gedenken. Natuurlijk zal „Evolutie”, geholpen door de Meesters, haar licht over dit voor het menschdom zoo onmetelijk gebeuren laten schijnen en er aan meewerken, dat U dit feest viert op een wijze, die den naar de hemelen strevend menschen past.

Daar Uw jaarabonnement loopt van 1 October 1946 tot 1 October 1947, en wij eerst op 15 October startten, ontvangt U omstreeks Kerstmis een nummer van zestien bladzijden, een dubbel-nummer, waardoor U krijgt wat U toekomt.

Dit Kerstnummer wordt rijk uitgevoerd. Het bevat artikelen van de Meesters, o.a. een van Meester Alcar, waarin hij U vertelt van het Kerstfeest, zooals dat in de sferen van licht wordt gevierd. U krijgt een beeld van het bewustzijn, dat André zich door zijn Astrale leiders mocht eigen maken, en U wordt verbonden met het leven van „Vader Yongschi”, den maker van Jozef Rulofs geestelijke schilderijen. Naast poëzie en beschouwingen kunt u voorts genieten van een boeiend wijsgeurig verhaal van Manfred Kijber, den schrijver van „Veronica's drievoudig Licht”, getiteld „De Dood en het Kleine Meisje”. Het nummer wordt verlicht met reproducties van Vader Yongschi, foto's en illustraties van den bekenden teekenaar en schilder Anton Pieck, en bevat ook nog een prijsvraag, die stellig Uw belangstelling zal hebben.

Wij stellen ons voor dit rijke, in twee kleuren uitgevoerde nummer, waarvan de prijs vijfenzeventig cent bedraagt, ongeveer 20 December te laten verschijnen. Om de vraag, die wij verwachten, zullen wij een beperkt aantal exemplaren meer laten drukken. Zij toch, die de Leer van Gene Zijde willen propageeren, bezitten door dit Kerstnummer kostbaar werkmateriaal. Wie dus vrienden en relaties met dit Kerstnummer wil verblijden, zende onze administratie per omgaand een opgaaf toe van het aantal exemplaren dat hij daartoe behoeft, opdat wij deze tijdig voor hem kunnen reserveeren.